

FEDERACION GALEGA
DE AUTOMOBILISMO

E-Mail: fga@fga.es
http://www.fga.es
Tlfo: 988 272 841 - Fax: 988 271 461
Ctra. de Vigo, 43 Baixo - O Pino
32001 OURENSE

AON
Empower Results®

Allianz

MARKEL

**DEPORTE
GALEGO**

XUNTA DE GALICIA
PRESIDENCIA
Secretaría Xeral para o Deporte

COMUNICADO Nº 020/21
5 DE FEBREIRO DE 2021

□ O TRIBUNAL CONSTITUCIONAL ESTABLECE QUE O PODER SANCIONADOR NON ÉSTÁ AO SERVIZO DA IRA PERSOAL:

En termos coloquiais pódese dicir que a recente Sentenza do Tribunal Constitucional 48/2009, do 23 de febreiro, considera que o espírito de vinganza ou "facer sangue" que leva a un traballador a conseguir que a Administración sancione a un empresario que incumpre as normas de seguridade, Non é lexítimo e, polo tanto, se a Administración archiva o expediente sancionador, o traballador malicioso atopará as portas da Xustiza contencioso-administrativa pechadas aos seus desafíos para que o empresario sexa multado, aínda que atopará as portas da Xustiza do social pedido aberto para garantir a seguridade no traballo.

1. Que é relevante diste xuízo Constitucional é a doutrina xeral que a subxace e que o Tribunal Constitucional expresa nos seguintes termos:

En resumo, o que o demandante quixo coa súa acción foi a imposición dunha sanción administrativa, o exercicio dun poder exclusivo da Administración. A decisión xudicial de desestimación da demanda por falta de posición por falta de interese lexítimo resultou da aplicación dunha norma legal que non prevé a intervención do contribuínte da infracción e que foi interpretada sen incorrer en ningún defecto de motivación coa relevancia ».

2. Noutras palabras, o que ten poder público é a Administración e o que decide se e en que medida é sancionado, e non calquera cidadán. Isto explica, por exemplo, que se está *materia de tráfico*, por exemplo, un vehículo adiantase temerariamente a outro, poñendo en perigo a vida do seu condutor e a Administración de tráfico archiva o expediente sancionador contra o primeiro por calquera motivo (caducidade, prescrición, falta de culpabilidade, forza maior, etc.). non poderá ser impugnada pola Xurisdición Contencioso-Administrativa polo segundo condutor interesado en que a persoa temeraria sexa multada. Ou por exemplo, xa no campo *defunción pública*, se un traballador observa que un compañeiro oficial incumpre a súa obriga de programar ou asistir ao público, pode denuncialo e a Administración debe abrir un expediente disciplinario, pero aquí a obriga da Administración remata xa que se o archiva, o oficial queixa non pode. Podes acudir aos Xulgados para que sancione á túa parella.

Ou o caso dun denunciante que exerce unha acción pública na *materia urbanismo* mediante dun edificio ilegal, quen poderá combater de xeito xurisdiccional as medidas da Administración que archiven o expediente se non se adoptan as medidas de restablecemento da situación urbanística perturbada (ex. demolicións), pero a súa reclamación xurisdiccional é que é sancionado non terá éxito cunha multa forte aos sen escrúpulos, xa que quen ten a prerrogativa de multar é a Administración soberana.

Ou finalmente, un caso non raro, o *decidadáns ou avogados que se sintan maltratados polos xuíces* na súa función xurisdiccional e cuxo interese lexítimo chega a acadar a apertura dun expediente disciplinario polo Consello Xeral do Poder Xudicial, pero se o archiva deberán acatar esta decisión final, xa que a Xurisdición Contencioso-Administrativa non admitir a trámite a súa reclamación.

3. Outra cousa son os casos excepcionais nos que a lexislación sectorial incorpora como sanción non unha simple multa senón a **sanción ou medida accesoria que afecta á esfera dos dereitos dun terceiro denunciante**. Por exemplo, se un bar musical foi sancionado economicamente en moitas ocasións por ruído que molesta á veciñanza e a lexislación urbanística (ou o antigo Regulamento de actividades molestas, onde segue

FEDERACION GALEGA
DE AUTOMOBILISMO

E-Mail: fga@fga.es
http://www.fga.es
Tlfo: 988 272 841 - Fax: 988 271 461
Ctra. de Vigo, 43 Baio - O Pino
32001 OURENSE

AON
Empower Results®

Allianz

MARKEL

**DEPORTE
GALEGO**

XUNTA DE GALICIA
PRESIDENCIA
Secretaría Xeral para o Deporte

vixente) contempla a sanción do "peche", o denunciante (que ten ganas de que Sísifo denuncie unha e outra vez para lograr a pírrica vitoria de que o acusado está libre co pago dunha simple multa), poderá exercer o seu lexítimo interese ante os Xulgados contencioso-administrativos para ser sancionado co "peche". "Dado que o seu dereito á tranquilidade é lexítimo. Do mesmo xeito, se hai unha empresa de transportes sancionada cunha multa cando a lexislación sectorial contempla a sanción da perda da autorización administrativa para o transporte,

4. Fóra destes supostos extremadamente excepcionais, o estado da técnica (agora ratificado polo Tribunal Constitucional) é que os denunciante xustifican un interese lexítimo (é dicir, **denunciante cualificados**) poden promover coas súas reclamacións o inicio de procedementos sancionadores e, se a Administración por decisión (expresa ou presunta) non inicia ese procedemento sancionador, os xulgados do Contencioso-Administrativo poderán anular a decisión e ordenar á Administración que a tramite, pero si, aquí remata a ledicia, xa que unha vez que a Administración "fixo os deberes" e tramitou formalmente o expediente, a súa decisión final de sancionar ou arquivar escapa do recurso do denunciante. **Noutras palabras, o interese lexítimo esgótase en tramitar un expediente pero non é suficiente para impoñer unha sanción.**

A base deste enfoque está a caracterización do poder sancionador como poder público (inalienable e inadecuado por parte das persoas) e como poder discrecional (a Administración decide o seu alcance cunha ampla marxe de apreciación, sen o capricho nin a conveniencia dos individuos).

5. Por último, sinalaremos que nos convence a vigorosa posición do profesor Alejandro Nieto no seu manual "*Lei de sancións administrativas*" A este respecto, quen describiu como "*Algúns flagrantes erros na xurisprudencia ... a doutrina da falta de lexitimidade dos interesados para esixir o procesamento das infraccións que prexudican non só o interese público, senón tamén ás persoas*" Ao final do día, as sancións protexen o interese xeral e é preocupante pensar que se a Administración non cumpre co seu traballo para protexer ese interese, os individuos non poden compensar o seu erro e solicitar que os tribunais o rectifiquen.

Agora, D. Alejandro compártase da incapacidade da Administración para tramitar todos os expedientes disciplinarios demandados por particulares pola enorme clasificación de infraccións administrativas e, polo tanto, conclúe coa súa claridade habitual para descartar unha especie de "acción pública" en materia sancionadora. :

"Na miña opinión, o exercicio da potestade sancionadora non é obrigatorio para a Administración, que pode, polo tanto, iniciar ou non os correspondentes expedientes. Sei moi ben que esta tese repele o sentimento de xustiza e viola o principio de igualdade; pero hai outra razón que é máis pesada que iso: a realidade (...) ensínanos que é materialmente imposible castigar e incluso axilizar a todos os delincuentes. Polo tanto, manter o carácter obrigatorio implicaría multiplicar o número de funcionarios por cen ou mil e nin sequera".

E Sevach engade que nun caso tan hipotético, non só aumentaría o número de funcionarios, senón tamén o de xuíces contencioso-administrativos, e incluso o de maxistrados do Tribunal Constitucional. Un país cheo de denunciante, acusados, instrutores e xuíces. Insostible. A lei é un medio para a paz social e non un fin en si mesmo.

FEDERACION GALEGA
DE AUTOMOBILISMO

E-Mail: fga@fga.es
http://www.fga.es
Tlfno: 988 272 841 - Fax: 988 271 461
Ctra. de Vigo, 43 Baixo - O Pino
32001 OURENSE

6. A utilidade da prudente doutrina do Tribunal Constitucional (cortar as ás dos cidadáns que controlan celosamente o poder disciplinario, xa sexa para canalizar o seu resentimento ou pola súa fe no estado de dereito) e a súa moral (un particular non é a quen esixir que se castigue a outro co castigo que ansia) advírtese cunha imaxe expresiva. Así, no tempo de Poncio Pilato como gobernador de Xudea, non viu culpa para castigar a Xesucristo. Con todo, a xente berrou "*Crucifícao, crucifícao ...*", e o prefecto viuse obrigado a condenar a Xesucristo a pesar de que na opinión da administración governamental que el dirixía non había ningunha razón para sancionar; escoitemos os evanxeos: «*Pilato preguntoulles por terceira vez: Que fixo mal? Non atopo nel ningunha causa de morte; así que vou castigalo e libéralo. Pero continuaron con gran clamor protestando e esixindo que o crucifiquen. E o seu berro e o dos pontífices vencérono a todo e Pilato sentenciou como pedían e deixaban en liberdade ao que estaba en prisión por sedición e asasinato, mentres deixaba a Xesús á súa mercé.*»(Marcos, 23,22-25)

En definitiva, Sevach pensa que se houbera un Tribunal Constitucional en Galilea, decidiría que os cidadáns non tiñan dereito a debater sobre a presentación do procedemento sancionador a Cristo xa que se trataba dunha decisión administrativa exclusiva e discrecional do prefecto administrativo, é dicir, Pilato. E así, a historia tería cambiado.

<https://delajusticia.com/2009/04/03/el-tribunal-constitucional-establece-que-la-potestad-sancionadora-no-esta-al-servicio-de-la-inquina-personal/>